

Θαῦμα τῆς Ἁγίας Γεροντίσσης Μυρτιδιωτίσσης τῆς Ἀσκητρίας τῆς Κλεισούρας († 1974) Ἀποδεικτικὸ καὶ Βεβαιωτικὸ τῆς Μοναχικῆς Ἰδιότητος καὶ Ὀνομασίας Αὐτῆς

ΤΟΝ τελευταῖο καιρὸ παρατηρήθη ἔντονος κίνησις, γιὰ τὴν ἐπίσημη Διακήρυξι τῆς Ἁγιότητος τῆς Ὁσίας Γεροντίσσης Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ κόσμον Σοφίας Χοτοκουρίδου, ἡ ὁποία, καταγομένη ἀπὸ τὸν Πόντο, ἀσκήτευσε στὴν Μονὴ τῆς Παναγίας στὴν Κλεισούρα τῆς Δυτ. Μακεδονίας καὶ ἐκοιμήθη ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23.4.1974) μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο.

Τὶς ἡμέρες δὲ αὐτές, γίνεται πυρετώδης προσπάθεια τῆς μητροπόλεως Καστορίας τοῦ νέου ἡμερολογίου, νὰ λάβῃ χώρα ἡ «Ἀγιοκατάταξις» Αὐτῆς μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ οἰκουμενιστοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Στὸ σχετικὸ ὑλικὸ ποὺ κυκλοφορεῖ (κεῖμενα, εἰκόνες κλπ.), ὑπάρχει ἡ ἐπίμονος παρουσίαισις τῆς Ἁγίας ὡς ἀπλῆς λαϊκῆς, ὡς Σοφίας, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ Μοναχικὴ Ἰδιότης τῆς Ὁσίας Γεροντίσσης καὶ χωρὶς καμμία ἀπολύτως ἀναφορὰ στὸ Μοναχικὸ Ὄνομα Αὐτῆς, τ.ἔ. **Μυρτιδιώτισσα.**

Τοῦτο βεβαίως δὲν τιμᾷ καθόλου τοὺς νεόκοπους τιμητὲς τῆς Ἁγίας Γεροντίσσης καὶ δεικνύει τὸ μέγεθος τῆς πεισμόνου ἀσεβείας των, ἐφ' ὅσον τολμοῦν μετὰ θάνατον νὰ τὴν «ἀποσχηματίζουν» καὶ «ξε-μοναχιάζουν». Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς συγχωρήσῃ καὶ ἡ Ἁγία Γερόντισσα νὰ μὴ τοὺς καταλογίσῃ τὸ τόλμημα αὐτό!

Ἡ Ἁγία Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα ἐκάρη νομίμως καὶ κανονικῶς Μοναχὴ καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τονίσουμε τοῦτο ἐμφαντικῶς, ὑπενθυμίζοντες ὅτι τὸ Μοναχικὸ Σχῆμα εἶναι ἀνεξάληπτος δωρεὰ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν αἶρεται ἀπὸ κανέναν μὲ κανένα τρόπο!

Ἡ Ὁσία Γερόντισσα ἐδέχθη τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1971, μετονομασθεῖσα ἀπὸ Σοφία σὲ **Μυρτιδιώτισσα Μοναχὴ**, ἀπὸ τὸν τότε Ἀρχιμανδρίτη π. Κυπριανό, μετέπειτα Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, Καθηγούμενο

τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Ἀνάδοχος παρέστη ἡ μακαριστὴ ἤδη Γερόντισσα Μαρία Μυρτιδιώτισσα Μοναχὴ, Κτητόρισσα καὶ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Οἰνουσσῶν Χίου.

Περιγραφή ὄσων θαυμαστῶν ἔλαβαν χώρα κατὰ τὴν πλουσίως εὐλογημένη ἐκείνη περίστασι, παρατίθεται στὸ βιβλίον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, *Ἡ Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα, Ἡ Ἀσκήτρια τῆς Κλεισοῦρας, 1886-1974*, Φυλὴ Ἀττικῆς 1998, σελ. 153-159. Ἡ δὲ πνευματικὴ σχέσις τῆς Ἁγίας Γεροντίσσης μὲ τὸν βιογράφο τῆς Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ ἦταν τόσο θερμὴ καὶ ἀδιάσπαστος, ὥστε ἡ Ἁγία Μυρτιδιώτισσα νὰ διακηρύσσει, ὅτι *μέσα στὴν καρδιά της, μετὰ τὸν Χριστό μας, ὑπῆρχε ὁ π. Κυπριανός!*

Τὸ ἀκόλουθο Θαῦμα, τὸ ὁποῖο γιὰ πρώτη φορὰ δημοσιεύεται, ἀποδεικνύει καὶ βεβαιώνει πασιφανῶς, ὅτι ἡ Ἁγία Γερόντισσα εἶχε **πλήρη συνείδησι καὶ συναίσθησι** τῆς Μοναχικῆς ιδιότητός της καὶ τοῦ Μοναχικοῦ ὀνόματός της, ὥστε **νὰ ἀπαιτήσῃ** νὰ δοθῇ αὐτὸ σὲ παιδί πὸν θὰ ἐγεννᾶτο μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία της...

Τὸ ἀδιαμφισβήτητο αὐτὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι βεβαίως τὸ μοναδικό, ὀμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀποτελεῖ δὲ τιμὴ πρὸς τὴν Ἁγία Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα καὶ θέτει πρὸ τῶν εὐθυνῶν τοὺς αὐτοῦς, οἱ ὁποῖοι πίπτουν στὸ **ἀσυγχώρητο** ἀμάρτημα τῆς **ἀρνήσεως** τῶν Δωρεῶν τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

* * *

Η ΕΥΛΑΒΗΣ Εὐθυμία Νικολαΐδου, κάτοικος Θεσσαλονίκης, πνευματικὸ τέκνον τοῦ τότε Ἀρχιμ. π. Κυπριανοῦ, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς, ἐπισκεπτόταν τακτικὰ τὴν Ἁγία Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα στὴν Μονὴ τῆς Παναγίας στὴν Κλεισοῦρα καὶ συνωμιλοῦσε μαζί της.

Σὲ μία ἐπίσκεψί της, ὀλίγους μόλις μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν Κοίμησι τῆς Ὁσίας, ἡ Γερόντισσα τῆς ἀπεκάλυψε τὰ ἑξῆς:

«Τώρα πὸν θὰ ἐπιστρέψῃς στὴν Θεσσαλονίκη, θὰ γνωρίσῃς ἓνα ἀρραβωνιασμένο ζευγάρι, πὸν ψάχνουν κουμπάρο γιὰ νὰ τοὺς παντρέψῃ. Νὰ τοὺς παντρέψῃς ἐσὺ καὶ νὰ βαπτίσῃς τὸ πρῶτο παιδάκι πὸν θὰ κάνουν, πὸν θὰ εἶναι κορίτσι, καὶ νὰ τοῦ δώσῃς τὸ ὄνομά μου· νὰ τὸ πῆς ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»!...

Πράγματι, ἡ γυναίκα ὅταν ἐπέστρεψε, γνώρισε τὸ ζεῦγος, τὸν Νικόλαο Γράμπα, τέταρτο υἱὸ τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἀντωνίου Γράμπα († 1996), καὶ τὴν Θεοδώρα Κλησιάρη τοῦ Κωνσταντίνου, κατοίκους Κυμίνων Θεσσαλονίκης. Τοὺς ἔκανε τὴν πρό-

τασι, σύμφωνα με τὰ λεχθέντα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γερόντισσα, ἀλλὰ δὲν τοὺς εἶπε τίποτε γιὰ τὸ φύλο καὶ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου παιδιοῦ, παρὰ μόνο ὅτι εἶχε τάμα νὰ δώση ἐκεῖνη ἓνα ὄνομα στὸ πρῶτο τους παιδί. Ἐκεῖνοι δέχθηκαν.

Ὁ Γάμος τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων IB' Ἀποστόλων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1974, ἐνῶ ἡ Ἁγία Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα εἶχε ἤδη κοιμηθῆ ἐν Κυρίῳ πρὸ ἑπτὰ περίπου μηνῶν. Ἡ δὲ Βάπτισις τοῦ πρώτου παιδιοῦ, **τὸ ὁποῖο πράγματι ἦταν κορίτσι**, ἔγινε καὶ πάλι στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων IB' Ἀποστόλων τὸ 1976. Στις ἐπίμονες ἐρωτήσεις τοῦ πατέρα, Νικολάου Γράμπα, σχετικὰ μετὰ τὸ ὄνομα ποὺ θὰ δινόταν στὸ παιδί, ἡ νονὰ ἀπαντοῦσε: *Μὴν ἀνησυχῆτε· τὸ ὄνομα ποὺ θὰ δώσω στὸ παιδί θὰ σᾶς ἀρέσῃ· εἶναι πολὺ ὠραῖο ὄνομα!*

Ὅταν οἱ συγγενεῖς ἄκουσαν τὸ ὄνομα ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ, ξαφνιάστηκαν! Μάλιστα, ἡ μία ἀπὸ τὶς δύο γιαγιᾶδες ἔλεγε μισοελληνικὰ-μισοβουλγάρικα: «Σιὸ (τί) ὄνομα εἶναι αὐτό, Ματσανιώτισσα»!! Σύντομα ὅμως τὸ ξεπέρασαν, μετὰ τὴν βοήθεια μάλιστα καὶ τῆς νονᾶς, ἡ ὁποία τοὺς ἐξήγησε πλεον λεπτομερῶς τὰ περὶ τῆς προρρήσεως τῆς Ἁγίας Γεροντίσσης Μυρτιδιωτίσσης τῆς Κλεισούρας καὶ τοὺς εἶπε: *Ἄν θέλετε, μπορεῖτε νὰ τὴν φωνάζετε ΜΥΡΤΩ, ἀλλὰ ὅταν θὰ κοινωνῆ καὶ ὅταν θὰ παντρευτῆ, ὁ Ἱερέας νὰ τὴν ἀποκαλῆ κανονικὰ μετὰ τὸ ὄνομά της: ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ.*

Ἡ Μυρτιδιώτισσα (Μυρτῶ) Γράμπα εἶναι σήμερα παντρεμμένη καὶ ζῆ στὰ Νέα Μάλγαρα Θεσσαλονίκης, οἱ δὲ γονεῖς της Νικόλαος καὶ Θεοδώρα κατοικοῦν στὰ Κύμινια καὶ εἶναι ἐνορίτες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας τῶν Ἁγίων IB' Ἀποστόλων. Ἡ εὐσεβὴς νονὰ, Εὐθυμία Νικολαΐδου, εἶχε κοιμηθῆ ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 1979-1980, ὅταν ἡ ἀναδεκτὴ της ἦταν ἀκόμη πολὺ μικρή.

Ἡ Ἁγία Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα εἶθε νὰ πρεσβεύῃ στὸν Θεὸ γιὰ ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους, ὥστε νὰ **ἀληθεύουμε** πάντοτε στὴν Πίστι καὶ τὴν Ζωὴ καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε τῆς θείας Μακαριότητος!

• *Ἐπιμέλεια-παρουσίασις: † Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης (12/25.6.2012). Εὐχαριστίες ὀφείλονται σὲ ὅσους ἐβοήθησαν στὴν συλλογὴ στοιχείων γιὰ τὸ Θαῦμα καὶ μάλιστα στὸν κ. Νικόλαο Πολῶχρο, γιὰ τὴν πρώτη καταγραφή του.*